

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 19Sp/54/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4014200601
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4014200601.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Ing. X. Z., W. L. XX, O., zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Repákom, Krížna 47, Bratislava, proti odporcovi: Okresný úrad Levice, Pozemkový a lesný odbor, Dopravná 14, Levice, za účasti: Slovenský pozemkový fond Bratislava, Búdková 36, Bratislava, o odvolaní proti rozhodnutiu správneho orgánu Č. r. 7/2014, OU-LV-PLO/P2014/00087 zo dňa 03. 03. 2014, samosudkyňou JUDr. Violou Takáčovou, PhD., takto

rozhodol:

Krajský súd p o t v r d z u j e rozhodnutie odporcu Č. r. 7/2014, OU-LV-PLO/P2014/00087 zo dňa 03. 03. 2014.

Krajský súd nepriznáva odporcovi náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým rozhodnutím odporca príslušný v zmysle § 3 ods. 2, písm. b/ zák. č. zákona NR SR č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ďalej príslušný podľa § 5 ods. 2 zák. č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon), v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov rozhodol vo veci oprávnenej osoby Ing. X. Z. zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Repákom tak, že mu nepriznal právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom po I. Z. a S. Z. v kat. úz. H. W. a O. a nepriznal mu ani právo na náhradu, pretože nespĺnil podmienku v zmysle § 2 ods. 2, písm. c/ a e/ zák. č. 503/2003 Z. z.

Dôvodil tým, že navrhovateľ si dňa 21. 04. 2004 uplatnil právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom nachádzajúcim sa v kat. úz. H. W. a O. po pôvodných vlastníkoch I. Z. a S. Z.. Nakoľko podanie v danej veci bolo neúplné, odporca vyzval navrhovateľa, aby svoju žiadosť doplnil o listinu, na základe ktorej prešlo vlastníctvo na štát. podľa prehlásenia navrhovateľa konfiškačné rozhodnutie sa nenašlo a svoje tvrdenie podporil zamietavým stanoviskom archívu Ministerstva vnútra SR pobočka v Leviciach, MV SR v Nitre a Slovenským národným archívom, Drotárska cesta 42 v Bratislave, že sa v ich fondoch písomnosti o prechode majetku pôvodných vlastníkov nenachádzajú.

Dňa 29. 09. 2004 odporca vydal rozhodnutie č. 41/2004, P 2004/00201, ktorým priznal oprávnenej osobe nárok na pozemky, ktoré prešli do vlastníctva štátu na základe § 3 ods. 1, písm. o/ zákona - prevzatie nehnuteľnosti bez právneho dôvodu. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 29. 10. 2004. Krajská prokuratúra v Nitre dňa 06. 04. 2006 podala proti tomuto rozhodnutiu protest prokurátora č. Kd 3005/06, ktorým navrhla rozhodnutie zrušiť z dôvodu porušenia zákona. Obvodný pozemkový úrad v Leviciach protestu prokurátora vyhovel a rozhodnutím č. 73/2006-Š, P 2006/00498 zo dňa 15. 05.

2006 rozhodnutie zrušil podľa § 69 ods. 1 Správneho poriadku. Na základe podaného odvolania Krajský pozemkový úrad v Nitre rozhodnutím č. 2006/00219/1796 zo dňa 14. 08. 2006 odvolanie navrhovateľa zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. Na podnet navrhovateľa Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 27. 11. 2007 č. k. 29S/37/2006-80 žalobu zamietol. Rozsudok krajského súdu odvolací súd potvrdil rozsudkom sp. zn. 6Sžo 50/08 zo dňa 12. 11. 2008. Dňa 18. 06. 2009 bolo právnym zástupcom navrhovateľa doručené správne orgánu opätovné preukázanie oprávnenosti uplatneného nároku. Vzhľadom na to, že podanie bolo stále neúplné, správny orgán dňa 18. 09. 2009 konanie prerušil a žiadal doplniť o doklad, na základe ktorého prešlo vlastníctvo na štát ako aj doklady preukazujúce vzťah navrhovateľa k pôvodným vlastníkom. Dňa 10. 11. 2009 bol správne orgánu predložený úmrtný list pôvodného vlastníka S. Z. vo fotokópii, ktorý zomrel slobodný 15. 11. 1971 a z ktorého je zrejmé, že je synom I. Z.. Ďalej doložil pozemnostné hárky č. XXXX, XXX v kat. území H. W. a č. XXX v kat. území O., na ktorých sú uvedené nehnuteľnosti pôvodných vlastníkov I. Z. a S. Z., nakoľko pozemková kniha v uvedených katastrálnych územiach bola zničená. Pozemnostné hárky evidovali skutočných držiteľov poľnohospodárskych nehnuteľností, z čoho je zrejmé, že pozemky boli obhospodarované pôvodnými vlastníkmi. Taktiež požiadal správny orgán o spoluprácu pri vypracovaní spätnej identifikácie správou katastra. Odporca požiadal dňa 30. 11. 2009 o vypracovanie spätnej identifikácie a súčasne vydal rozhodnutie o prerušení konania v súvislosti s predbežnou otázkou v zmysle § 40 Správneho poriadku a konanie prerušil na 60 dní. Správa katastra Levica da 27. 01. 2010 oznámila, že spätnú identifikáciu vyhotovujú iba na požiadanie súdu, prípadne iných orgánov činných v trestnom konaní, ak je potrebné zistiť predchádzajúci právny stav. Nakoľko nedostatky podania neboli odstránené, správny orgán dňa 15. 03. 2010 konanie zastavil rozhodnutím č. 5/2010. Krajský pozemkový úrad v Nitre na základe podaného odvolania rozhodnutím č. A/2010/00225-Pe rozhodnutie č. 5/2010 zo dňa 15. 03. 2010 zrušil a vec vrátil na nové prejedanie a rozhodnutie v merite veci. Správny orgán vyzval navrhovateľa dňa 11. 10. 2010 na odstránenie nedostatkov v konaní a žiadal, aby navrhovateľ svoju žiadosť doplnil v lehote do 120 dní odo dňa doručenia výzvy o doloženie dokladu, na základe ktorého prešlo vlastníctvo na štát (konfiškačné rozhodnutie, vyvlastňovacie rozhodnutie, kúpna zmluva, darovacia zmluva uzavretá v tiesni alebo iný doklad preukazujúci prechod vlastníctva nehnuteľností pôvodných vlastníkov na štát), doklady preukazujúce vzťah navrhovateľa k pôvodným vlastníkom I. Z. a S. Z. (matričné doklady a iné), dedičské rozhodnutie po I. Z. prípadne iné doklady preukazujúce vlastníctvo k nehnuteľnostiam po smrti I. Z., t. j. po roku 1937 a matričné a iné doklady preukazujúce vzťah navrhovateľa k pôvodným vlastníkom. V rámci tejto lehoty správny orgán dňa 11. 10. 2010 požiadal Okresný archív v Leviciach o vyhľadanie spisov súvisiacich s nehnuteľnosťami v kat. úz. H. W. a O. pôvodne vo vlastníctve I. Z. a S. Z. a dokumenty týkajúce sa rozdelenia ich majetku v prídelovom pokračovaní výmerom a iným vlastníkom. Dňa 25. 10. 2010 obdržal správny orgán odpoveď, v ktorej bolo oznámené, že archívy dokumenty týkajúce sa prevodu nehnuteľností I. a S. Z. ani rozdelenia v prídelovom pokračovaní, sa nenašli. Súčasne odporúčili obrátiť sa na Archívy v Ivánke pri Nitre a Slovenský národný archív v Bratislave. Navrhovateľ medzičasom predložil odporcovi potvrdenia z uvedených archívov, že na mená I. a S. Z. konfiškačné ako ani iné doklady sa nenašli. Správny orgán preto dňa 11. 10. 2010 požiadal Správu katastra v Leviciach o vypracovanie spätnej identifikácie na nehnuteľnosti pôvodných vlastníkov I. a S. Z.. Predmetná identifikácia č. j. k2-1615/2010 bola doručená odporcovi dňa 11. 11. 2010 a je z nej zrejmé, že na nehnuteľnosti pôvodných vlastníkov sú založené listy vlastníctva v prospech iných fyzických, prípadne právnických osôb. Taktiež bol zaslaný Výpis z parcelného protokolu, v ktorom sú uvedení I. Z. a S. Z. ako vlastníci.

Spôsob prechodu vlastníctva na tieto osoby z identifikácie nie je zrejmý. Z konkrétnych listov vlastníctva možno zistiť jedine posledný "titul nadobudnutia", čo však z hľadiska prechodu vlastníctva nehnuteľností v rozhodnom období, t. j. od 25. 02. 1948 do 01. 01. 1990 nie je relevantný. Podľa vyjadrenia navrhovateľa získať doklady o majetku pôvodných vlastníkov sa nepodarilo získať ani z Oblastného archívu v Maďarskej republike, pretože oblastný archív v čase vojny vyhorel a doklady na meno I. Z. a S. Z. z obce B. sa nenašli. Napriek týmto krokom odporca nedospel k jednoznačnému záveru o prechode vlastníctva na štát, ani k tomu, ako sa súčasný vlastníci dostali k vlastníctvu pôvodných vlastníkov, ktorí sú uvádzaní ako vlastníci sa pozemnostných hárkoch.

Navrhovateľ si uplatnil právny nárok podľa zák. č. 503/2003 Z. z. na navrátenie nehnuteľností pôvodných vlastníkov I. Z. a S. Z. ako oprávnená osoba podľa § 2 ods. 2, písm. c/ a e/ zák. č. 503/2003 Z. z. Svoj nárok doložil dokladom o štátnom občianstve a trvalom pobyte na území SR, rodným listom, že je synom X. Z.. Ďalej predložil úmrtný list S. Z., nar. XX. XX. XXXX, ktorý zomrel dňa 15. 11. 1971 ako slobodný a kde ako jeho otec je uvedený I. Z.. Dňa 16. 03. 2012 na základe výzvy správneho orgánu zo dňa 27. 10. 2011 navrhovateľ predložil správne orgánu inventár pozostalosti po S. Z., z

ktorého vyplýva, že poručiteľ zomrel slobodný, bez zanechania závetu. Navrhovateľ týmto preukázal právne postavenie pôvodného vlastníka nehnuteľností S. Z. ako syna I. Z., po ktorom môže nastúpiť v zmysle zák. č. 503/2003 Z. z. podľa § 2 ods. 2, písm. e/. Právny nárok si však navrhovateľ uplatnil sám, preto Okresný úrad Levice, pozemkový a lesný odbor rozhodoval o nároku celom, nakoľko v zmysle nálezu Ústavného súdu SR pod sp. zn. 1ÚS 123/2010-48 zo zákonného ustanovenia možno vyvodiť len to, že oprávnenými osobami, sú všetky osoby v ustanovení zák. č. 503/2003 Z. z. uvedené. Ich zaradenie do jednotlivých skupín neznamena, že ak existujú osoby v prednejšom poradí, nemôžu si reštitučný nárok uplatniť osoby uvedené v neskoršom poradí, alebo ak v tom istom poradí existuje viac osôb, ak tieto osoby svoj nárok neuplatnili a preto ich právo zaniklo. Nečinnosť týchto osôb otvára cestu pre uplatnenie celého reštitučného nároku osobe, ktorá sa ho aktívne domáha na príslušnom orgáne. Zmyslom a účelom reštitučného zákona je zmiernenie následkov majetkových krívd spáchaných na vlastníkoch nehnuteľností v minulosti a v prípade podania nároku oprávnenej osoby sa jedná o celé vlastníctvo pôvodných vlastníkov, ktorých majetok prešiel v zmysle zák. č. 503/2003 Z. z. na štát. Na základe rozhodnutia Krajského pozemkového úradu v Nitre č. A/2010/00225-Pe bolo úlohou odporcu vykonať v potrebnom rozsahu dokazovanie na preukázanie nároku a oprávnenosti navrhovateľa na navrátenie vlastníctva k pozemkom podľa zákona a rozhodnúť v merite veci berúc v úvahu aj rozsudky KS v Nitre ako aj NS SR. Napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu v Leviciach č. k. 8P/180/2004-5 zo dňa 20. júla 2004 bolo určené, že neb. I. Z., zomr. 20. septembra 1937 je starým otcom Ing. X. Z., nebolo preukázané právne nástupníctvo podľa § 2 ods. 2, písm. c/ zák. č. 503/2003 Z. z., nakoľko navrhovateľ Ing. X. Z. nepreukázal matričnými dokladmi, že jeho otec X. Z. bol synom pôvodného vlastníka I. Z.. Rozsudok Okresného súdu Levice, ktorým sa preukázal, že je oprávnenou osobou po I. Z., č. k. 8P/180/2004-5 podľa oznámenia Krajskej prokuratúry Nitra zn. Kd 213/11-34 bol dosiahnutý na základe trestného činu sudkyne, preto jednoznačne nemôže byť v správnom konaní použitý ako dôkaz (§ 3 ods. 1, § 32 ods. 1 a 2, § 34 ods. 1, 4 a 5 Správneho poriadku). Rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. 3To/67/2010-1468 zo dňa 12. 05. 2011 uznal Krajský súd Nitra obžalovanú JUDr. Evu Koczánovú (sudkyňu) vinnou a konštatoval, že spáchala trestný čin zneužitia právomoci verejného činiteľa aj v konaní vedenom pod sp. zn. 8P/180/2004-5, ktorým Okresný súd Levice určil, že neb. I. Z., zomr. dňa 20. 09. 1937, je starým otcom Ing. X. Z.. Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 1Tdo 52/2011 zo dňa 23. 11. 2011 odmietol dovolanie obvinenej JUDr. Evy Koczánovej. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že rozsudok Okresného súdu v Leviciach č. k. 8P/180/2004-5 zo dňa 20. 07. 2004 o určení starootcovstva Ing. X. Z. bol dosiahnutý trestným činom a z tohto dôvodu navrhovateľ nepreukázal svoj nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom v zmysle § 2 ods. 2, písm. c/ a e/ zák. č. XXX/XXXX Z. z.

Proti rozhodnutiu správneho orgánu podal navrhovateľ v zastúpení advokátom JUDr. Dušanom Repákom odvolanie žiadajúc rozhodnutie odporcu zrušiť a vec vrátiť správne orgánu na ďalšie konanie. V dôvodoch odvolania poukázal okrem iného aj na skoršie rozhodnutie odporcu zo dňa 08. 11. 2013 Č. r. 17/2013, OÚ-LV-PLO/P2013/00092 o prerušení správneho konania vo veci navrhovateľa z dôvodu, že dňa 16. 01. 2012 Okresná prokurátorka Levice (správne malo byť Okresná prokuratúra Levice) podala obžalobu na Ing. X. Z. podľa § 234 ods. 1 Trestného poriadku, ktorá sa priamo týka správneho konania, ktoré prebieha na správnom orgáne v zmysle zák. č. 503/2003 Z. z., či navrhovateľ je oprávnenou osobou, nemožno rozhodnúť, pokiaľ súdne konanie vedené na Okresnom súde v Leviciach pod sp. zn. 2T 16/2012 nie je právoplatne ukončené. Odvolateľ tvrdil, že toto konanie ku dňu spísania odvolania nie je právoplatne skončené. Bez ohľadu na túto skutočnosť bolo vydané napadnuté rozhodnutie hoci sám správny orgán konštatoval, že konečné rozhodnutie vo veci je nevyhnutné vyriešenie otázky vedenej na Okresnom súde v Leviciach. V zmysle uvedeného je nesporné, že rozhodnutie správneho orgánu je vydané v čase, kedy na základe vlastného rozhodnutia nebol oprávnený konať. Skutočnosť, že správny orgán rozhodol v čase, kedy bolo konanie prerušené, preukazuje tendenčnosť úkonov zo strany orgánov verejnej moci vo vzťahu k osobe navrhovateľa, ktorý je nevinný vo všetkých bodoch obžaloby, ktoré sú mu kladené za vinu. Navrhovateľ využil právo, ktoré mu priznáva právny predpis platný a účinný na území SR. Za svoje konanie nebol a ani nemôže byť odsúdený, nakoľko jeho úmyslom nikdy nebolo obohatenie sa, ale žiadosť o navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré boli jeho predkom nezákonne zo strany orgánov štátu odňaté. V ďalšom poukázal na nepreskúmateľnosť rozhodnutia z dôvodu, že navrhovateľ si v konaní uplatnil nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom v kat. úz. H. W. a O., pozemnostné (pozemkové) hárky č. XXX, XXXX a XXXX pre kat. úz. H. W. a č. XXX pre kat. úz. O.. Z výroku napadnutého rozhodnutia nie je dostatočne dobre možné špecifikovať navrhovateľom uplatnený nárok, nakoľko v tomto absentuje odkaz na konkrétne nehnuteľnosti. V ďalšom je nezákonnosť výroku v tom, že ako osoby, do ktorých práv a povinností navrhovateľ ako oprávnená osoba vstúpil. Vo výroku napadnutého rozhodnutia sú uvedení I. Z. a S. Z..

Z administratívneho spisu vyplýva, že navrhovateľ si uplatnil svoj nárok po zosnulom I. Z. (nie Z.), kedy takéto pochybenie má za následok nesprávne rozhodnutie a posúdenie vecí, nakoľko sa jedná o inú osobu. Rovnako nedostatočná špecifikácia je pri mene S.. Takýto výrok rozhodnutia je nezákonný - nie je dostatočne určitý a najmä je nepreskúmateľný, nakoľko nevyplýva z obsahu administratívneho spisu. V časti III. odvolania poukázal na dikciu ust. § 2 ods. 2, písm. c/ a e/ zák. č. 503/2003 Z. z. Uviedol, že správny orgán v napadnutom rozhodnutí uvádza, že navrhovateľ nepreukázal matričnými dokladmi, že jeho otec X. Z. bol synom pôvodného vlastníka I. Z.. Rozsudok Okresného súdu Levice zo dňa 20. 07. 2004, č. k. 8P 180/2004-5, ktorým sa navrhovateľ preukázal, že je oprávnenou osobou po I. Z. mal byť podľa oznámenia Krajskej prokuratúry Nitra zn. Kd 213/11-345 údajne dosiahnutý na základe trestného činu sudkyne, preto nemôže byť v správnom konaní použitý ako dôkaz, v dôsledku čoho správny orgán vyvodil, že navrhovateľ nepreukázal svoj nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom v zmysle § 2 ods. 2, písm. c/ a e/ Reštitučného zákona. Na začiatku rozhodujúceho obdobia bol výlučným a neobmedzeným vlastníkom dotknutých nehnuteľností S. Z., nar. XX. XX. XXXX, ktorý zomrel dňa 15. 11. 1971 (zákonný potomok a dedič I. Z.), ktorý bol cca od roku 1947 (do 19756) vo výkone trestu odňatia slobody. I. Z. ako pôvodný vlastníak nehnuteľností zomrel dňa 20. 09. 1937. Táto skutočnosť je nesporná a vyplýva z obsahu administratívneho spisu. Podľa uhorského práva platného na území SR do 01. 01. 1951 sa vlastníkom nehnuteľností stal S. Z.. S. Z. bol synom I. Z. a jeho manželky Q. Q.. S. Z. zomrel dňa 15. 11. 1971. X. Z. sa narodil v roku XXXX a zomrel dňa 12. 07. 2001. Otec navrhovateľa Ing. X. Z. je nemanželským bratom S. Z., nar. XX. XX. XXXX, ktorý zomrel dňa 15. 11. 1971, čo vyplýva z potvrdenia správcu farnosti vo B., Q.. V spise správneho orgánu je založené tak potvrdenie správcu farnosti vo B. ako aj úmrtý list S. Z. (výpis z knihy zomrelých č. 34/19741) vydaný matričným úradom v Szödliget-e, Maďarská republika.

Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 20. 07. 2004, č. k. 8P 180/2004-5 určil, že neb. I. Z., zomr. 20. 09. 1937 je starým otcom Ing. X. Z.. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 20. 07. 2004. Ak sa rozsudkom rozhodlo o osobnom stave, výrok rozsudku zaväzuje všetkých. Rozhodnutím súdu bol autoritatívne zistený dávno existujúci hmotnoprávny vzťah. Uvedenú skutočnosť - existenciu starootcovstva - potvrdili aj svedkovia J. F., nar. XX. XX. XXXX a J. F., nar. XX. XX. XXXX, ktorých čestné vyhlásenia sa nachádzajú v administratívnom spise. Z uvedených skutočností a listinných dôkazov založených do administratívneho spisu jednoznačne vyplýva:

- navrhovateľ Ing. X. Z. je vnukom I. Z.,
- navrhovateľ Ing. X. Z. je synom X. Z., nar. XXXX, ktorý zomrel 12. 07. 2001,
- X. Z. bol nemanželským synom I. Z. a nemanželským bratom S. Z.,
- S. Z., ktorý zomrel 15. 11. 1971 bol synom I. Z. a teda strýkom Ing. X. Z.,
- navrhovateľ Ing. X. Z. je dieťaťom súrodenca S. Z..

Konštatovanie v napadnutom rozhodnutí, že navrhovateľ nepreukázal, že jeho otec X. Z. bol synom pôvodného vlastníka I. Z. nezodpovedá listinným dôkazom. Úmrtý list S. Z. (výpis z knihy zomrelých č. 34/1971) vydaný Matričným úradom v Szödligete, Maďarská republika, rovnako aj úmrtý list Ing. X. Z. sa nachádza v súdnom spise.

Ďalej odvolateľ v podanom odvolaní poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 29. 07. 2011 v predmetnej veci pod č. k. 19Sp/16/2011-37, ktorým mal správny orgán dbať na dôsledné dodržiavanie procesných právnych a zákonných predpisov, na základe ktorých je oprávnený vo veci žiadosti navrhovateľa konať a rozhodnúť a dôsledne dbať na ich aplikáciu a pri písomnom vyhotovení rozhodnutia. Krajský súd rovnako poukázal na skutočnosť, že správny orgán mal pred vydaním rozhodnutia zabezpečiť dedičské rozhodnutie po nebohom S. Z.. Vzhľadom na uvedený záver súdu navrhovateľ doložil do spisu doklady:

- Sprievodný list spísaný Výkonným Výborom rady obce Szödliget dňa 27. 12. 1971 vo veci pozostalosti po nebohom S. Z.,
- Inventár pozostalosti číslo - 59, 1971; Časť I.: osobné údaje (6/1958 Ministerstvo spravodlivosti 5 č. MS) po poručiteľovi S. Z.,
- Inventár pozostalosti; Pozostalostný majetok po poručiteľovi S. Z.,

I. Z. ako pôvodný vlastníak nehnuteľností, ktorých navrátenia sa navrhovateľ domáha zomrel 20. 09. 1937 a podľa uhorského obyčajového práva platného na území SR do 01. 01. 1951 sa vlastníkom

nehnutelností stal S. Z.. S. Z. bol synom I. Z. a jeho manželky Q. Q.. S. Z. zomrel dňa 15. 11. 1971 a je pochovaný na vámosmikolskom cintoríne.

Odvolaateľ predložil listinné dôkazy preukazujúce, že je oprávnenou osobou podľa reštitučného zákona. Okresný úrad Levice nepostupoval v súlade s ustanoveniami Správneho poriadku, keď v čase kedy bolo konanie prerušené, vo veci konal a rozhodol. Napadnuté rozhodnutie nezohľadňuje predložené listinné dôkazy a skutočnosti opakovane uvádzané navrhovateľom v písomných podaniach.

S poukazom na všetky uvedené skutočnosti, vzhľadom na opakovanú absenciu existencie dôvodnosti a oprávnenosti postupu správneho orgánu a orgánov verejnej moci k osobe navrhovateľa Ing. X. Z. navrhovateľ žiada správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, aby v zmysle § 57 ods. 1 Správneho poriadku napadnuté rozhodnutie zrušil a pokračoval v správnom konaní. V prípade, ak správny orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, nerozhodne o dovolaní účastníka správneho konania žiadal, aby odvolací orgán po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v celom rozsahu napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil správnomu orgánu, ktorý ho vydal na nové prejednanie a rozhodnutie.

Splnomocnený zástupca navrhovateľa a navrhovateľ na ústnom pojednávaní súdu trvali na zrušení odvolaním napadnutého rozhodnutia a na vrátení veci správnomu orgánu na ďalšie konanie z dôvodov uvedených v písomnom odvolaní.

Odporca sa k oprávnenému prostriedku navrhovateľa vyjadril písomne a jeho zástupkyňa ústne na pojednávaní súdu. Poukázali na odôvodnenie rozhodnutia a trvali na jeho zákonnosti. Z dôvodu, že navrhovateľ nespĺnil podmienky uvedené v § 2 ods. 2, písm. c/ a e/ zák. č. 503/2003 Z. z. odporca žiadal odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť.

Slovenský pozemkový fond ako účastník súdneho konania navrhol odvolaním napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdiť. Konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal, že je oprávnenou osobou podľa zák. č. 503/2003 Z. z. po I. Z. a S. Z., nakoľko rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn. 8P/180/2004 určujúci, že neb. I. Z. bol starým otcom navrhovateľa bol dosiahnutý na základe trestného činu konajúcej sudkyne a nemôže byť v konaní použitý ako dôkaz. Ostatne záver o tom, že navrhovateľ nie je oprávnenou osobou bez ohľadu na citovaný rozsudok 8P/180/2004 vyplýva, že povinnosťou žalobcu bolo preukázať aj právne nástupníctvo navrhovateľa po S. Z. a tiež to, že X. Z. t. j. otec navrhovateľa bol synom I. Z. na základe predloženia matričných resp. iných dokladov. Navrhovateľ ďalej nepreukázal reštitučný titul, na základe ktorého sa domáha kladného rozhodnutia obvodného pozemkového úradu, napriek tomu, že uvedená skutočnosť mu bola v pôvodnom konaní vytykána zo strany Najvyššieho súdu SR v rozsudku sp. zn. 6Sžo 50/08.

Krajský súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako súd vecne a miestne príslušný, podľa ustanovenia § 246 ods. 1 a § 246a ods. 2 OSP, ako aj podľa § 250i ods. 1 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Medzi účastníkmi konania v predmetnej právnej veci nebolo sporné, že navrhovateľ si v zákonom stanovenej lehote uplatnil na príslušnom správnom orgáne právo na navrátenie vlastníctva k pozemkom po I. Z. a S. Z. v kat. úz. H. W. a O..

Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 503/2003 Z. z. právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 (ďalej len "rozhodujúce obdobie") spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Podľa § 2 ods. 2, písm. c/ a e/ zákona, ak osoba, ktorej vlastníctvo k pozemku prešlo v rozhodujúcom období do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v ustanovení § 3, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5 alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami štátni občania Slovenskej republiky, fyzické osoby v tomto poradí:

c/ dedič zo závetu, ktorý bol predložený v konaní o dedičstve, ktorý nadobudol celé deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v ustanovení § 5, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti,

e) súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho detí.

Podľa § 3 ods. 1 zákona, oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku

- a) výroku o prepadnutí majetku, prepadnutí veci alebo zhabaní veci v trestnom konaní, prípadne v trestnom konaní správnom podľa skorších predpisov, ak bol výrok zrušený podľa osobitných predpisov,
- b) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme,
- c) postupu podľa § 453a Občianskeho zákonníka alebo podľa § 287a zákona č. 87/1950 Zb. o trestnom konaní súdnom (Trestný poriadok) v znení zákona č. 67/1952 Zb.,
- d) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona Slovenskej národnej rady č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov,
- e) vyhlásenia zmluvy o postúpení pohľadávok pre prípad vyst'ahovania (tzv. renunciačné vyhlásenie),
- f) toho, že občan zdržiavajúci sa v cudzine nehnuteľnosť zanechal na území Slovenskej republiky alebo ktorého majetok prešiel na štát podľa zákona č. 183/1950 Zb. o majetku zanechanom na území Československej republiky osobami, ktoré optovali pre Zväz sovietskych socialistických republík a presídlili na jeho územie,
- g) zmluvy o darovaní nehnuteľnosti uzavretej darcom v tiesni,
- h) dražobného konania uskutočneného na úhradu pohľadávky štátu,
- i) súdneho rozhodnutia, ktorým sa vyhlásila za neplatnú zmluva o prevode majetku, ktorou občan pred odchodom do cudziny previedol vec na iného, ak dôvodom neplatnosti bolo opustenie republiky, prípadne uznanie takejto zmluvy účastníkmi za neplatnú; v takom prípade je oprávnenou osobou nadobúdateľ podľa uvedenej zmluvy, a to aj ak táto zmluva nenadobudla účinnosť,
- j) kúpnej zmluvy uzavretej v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok,
- k) odmietnutia dedičstva v dedičskom konaní urobeného v tiesni,
- l) vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená,
- m) vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady,
- n) znárodnenia vykonaného v rozpore s vtedy platnými predpismi alebo bez vyplatenia náhrady,
- o) prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu,
- p) politickej perzekúcie alebo postupu porušujúceho všeobecne uznávané ľudské práva a slobody,
- r) odovzdania do vlastníctva družstva podľa osobitných predpisov,
- s) prikázania do užívania právnickej osoby na základe zákona č. 55/1947 Zb. o pomoci roľníkom pri uskutočňovaní poľnohospodárskeho výrobného plánu alebo vládneho nariadenia č. 50/1955 Zb. o niektorých opatreniach na zabezpečenie poľnohospodárskej výroby,
- t) prevodu na štát spoločne užívaných singulárnych lesov a lesných družstiev, ak členmi družstva boli aj fyzické osoby; na prevzatie tohto majetku sa použijú osobitné predpisy.

Na základe navrhovateľom uplatneného právneho nároku po vykonanom dokazovaní správnym orgánom bolo jeho žiadosti vyhovené. Rozhodnutím Č. r. 41/2004, P2004/00201 zo dňa 29. 09. 2004 bývalý Obvodný pozemkový úrad v Leviciach priznal navrhovateľovi právo na náhradu podľa zák. č. 503/2003 Z. z. k pozemkom v kat. úz. H. W. a O. identifikované podľa pozemkových hárkov č. XXX, XXX, XXXX a XXXX bližšie špecifikované vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, lebo dospel k právnomu názoru, že oprávnená osoba podľa § 2 ods. 2, písm. c/ zák. č. 503/2003 Z. z. splnila podmienky § 3 ods. 1, písm. m/ zákona na priznanie práva na náhradu za pozemky, ktoré prešli do vlastníctva štátu na základe § 3 ods. 1, písm. o/ - prevzatie nehnuteľností bez právneho dôvodu. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán konštatoval okrem iného aj to, že oprávnená osoba bola zistená na základe matričných dokladov a rozsudku Okresného súdu a štátne občianstvo bolo zistené na základe osvedčenia o štátnom občianstve. Krajská prokuratúra v Nitre pod č. Kd 3005/06-5 zo dňa 06. 04. 2006 podala protest prokurátora podľa § 22 ods. 1, písm. c/ zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov pre nedostatky v konaní a rozhodnutí Obvodného pozemkového úradu v Leviciach Č. r. 41/2004, P 2004/00201 zo dňa 29. 09. 2004. Na základe uvedeného protestu bývalý Obvodný pozemkový úrad v Leviciach dňa 15. 05. 2006 pod Č. r. 73/2006-Š, P 2006/00498 vyhovel protestu Krajského prokurátora v Nitre zo dňa 27. 03. 2006 a zrušil podľa § 69 ods. 1 Správneho poriadku svoje rozhodnutie č. 41/2004 zo dňa 29. 09. 2004. Správny orgán dôvodil tým, že pri vydaní skoršieho rozhodnutia sa nedostatočne venoval okrem iného zisťovaniu vlastníctva pôvodného vlastníka k nehnuteľnostiam v čase prechodu

na štát, predloženíu dedičského rozhodnutia po pôvodnom vlastníkovi a nevyzval navrhovateľa na odstránenie týchto nedostatkov.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že správny orgán v podstate od mája 2006 odstraňoval nedostatky návrhu navrhovateľa na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam pôvodného vlastníka (starého otca I. Z. a strýka S. Z.).

Za tým účelom správny orgán sám vyžiadal listiny z archívov a o spoluprácu požiadal aj bývalú Správu katastra Levice a sám navrhovateľ v zastúpení advokátom JUDr. Dušanom Repákom tiež predkladal správne orgánu dôkazy, ktorými preukazoval svoje právne nástupníctvo po pôvodných vlastníkoch. V právnej veci navrhovateľa okrem správneho orgánu konali aj súdy a to nielen Krajský súd v Nitre v konaní vedenom pod sp. zn. 29S/37/2006, ktorý rozsudkom zo dňa 27. 11. 2007 zamietol žalobu Ing. X. Z. o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského pozemkového úradu v Nitre, ktorý zamietol odvolanie Ing. X. Z. proti rozhodnutiu Obvodného pozemkového úradu v Leviciach Č. r. 73/2006-Š P 2006/00498 zo dňa 15. 05. 2006, ale aj Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý rozsudkom sp. zn. 6Sžo 50/08 zo dňa 12. 11. 2008 potvrdil rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 27. 11. 2007 č. k. 29S/37/2006-80. Vo veci právneho nároku navrhovateľa na navrátenie vlastníctva k požadovaným nehnuteľnostiam ďalej konal a rozhodoval opäť Krajský súd v Nitre v konaní pod sp. zn. 19Sp/16/2011, ktorý rozsudkom č. k. 19Sp/16/2011-37 zo dňa 29. 11. 2011 zrušil rozhodnutie správneho orgánu Č. r. 4/2011, P 2011/00117 zo dňa 28. 02. 2011 podľa § 250j ods. 2, písm. b/ OSP a vec vrátil správne orgánu na ďalšie konanie.

Úlohou správneho orgánu po proteste prokurátora proti rozhodnutiu zo dňa 29. 09. 2004, ktorým správny orgán rozhodol podľa § 2 ods. 2, písm. c/ a § 3 ods. 1, písm. m/ a o/ zák. č. 503/2003 Z. z. bolo vo veci vykonať ďalšie dokazovanie. Aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Sžo 50/08 zo dňa 12. 12. 2008, ktorým bol správny orgán viazaný v jeho ďalšom konaní bolo, aby navrhovateľ - oprávnená osoba preukázala právne nástupníctvo po S. Z. i predložením matričných resp. iných dokladov tak, aby bolo možné ustáliť jeho právne postavenie podľa § 2 ods. 2, písm. e/ zákona. Samotný odvolací súd poukázal aj na rozsudok Okresného súdu v Leviciach č. k. 8P/180/2004-5 zo dňa 20. 07. 2004, ktorým bolo určené, že neb. I. Z., zomr. 20. 09. 1937 je starým otcom Ing. X. Z.. Súd v uvádzanom rozsudku konštatoval, že žiadnym hodnoverným spôsobom nebolo preukázané, že neb. S. Z. je súrodencom navrhovateľa X. Z. ako aj to, že X. Z., t. j. otec navrhovateľa bol synom I. Z..

Riadiac sa právnym názorom Krajského súdu aj Najvyššieho súdu SR správny orgán vydal dňa 03. 03. 2014 rozhodnutie, proti ktorému podal navrhovateľ odvolanie. Toto rozhodnutie sa tak stalo predmetom súdneho prieskumu podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Správny orgán, tak ako to konštatoval súd, vykonal vo veci rozsiahle dokazovanie. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že pôvodným vlastníkom nehnuteľností, ku ktorým si navrhovateľ uplatnil právo podľa zák. č. 503/2003 Z. z., bol I. Z. a S. Z.. V priebehu správneho konania sa správne orgánu a ani navrhovateľovi nepodarilo predložiť a zabezpečiť konfiškačné rozhodnutie a ani iné doklady, ktoré by preukázali odňatie vlastníckeho práva pôvodným vlastníkom k nehnuteľnostiam, ku ktorým si navrhovateľ uplatnil reštitučný nárok. Správny orgán zabezpečil od bývalej Správy katastra Levice vypracovanie spätnej identifikácie č. j. K2-1615/2010. Z tejto spätnej identifikácie správny orgán zistil, že na nehnuteľnosti pôvodných vlastníkov sú založené listy vlastníctva k prospech iných fyzických resp. právnických osôb. Bývalá Správa katastra Levice doručila správne orgánu aj Výpis z parcelného protokolu, v ktorom sú uvedení I. Z. a S. Z.. Spôsob prechodu vlastníctva na tieto osoby z identifikácie nie je zrejmý. Z predložených listov vlastníctva bolo možné zistiť len posledný titul nadobudnutia, čo však z hľadiska prechodu vlastníctva nehnuteľností v rozhodnom období od 25. 02. 1948 do 01. 01. 1990 nebol relevantný. Je potrebné poznamenať, že pôvodný vlastníkom nehnuteľností I. Z. už v tomto rozhodnom čase nežil, nakoľko zomrel dňa 20. 09. 1937. Dátum jeho úmrtia nebol sporný. Súd poznamenáva, že S. Z. zomrel dňa 15. 11. 1971. Z vykonaného dokazovania správnym orgánom tak správny orgán nedospel k jednoznačnému záveru prechodu vlastníctva na štát a ani k tomu, ako sa súčasní vlastníci dostali k vlastníctvu pôvodných vlastníkov, ktorí sú uvádzaní ako vlastníci na pozemnostných hárkoch. Dôkazy v naznačenom smere sa nepodarilo zabezpečiť ani samotnému navrhovateľovi zastúpenému právnym zástupcom advokátom.

Druhým závažným momentom v posudzovanom prípade bola skutočnosť, a to rozsudok Okresného súdu v Leviciach č. k. 8P/180/2004-5 zo dňa 20. 07. 2004, ktorým okresný súd určil, že neb. I. Z., zomr. 20. 09. 1937 je starým otcom Ing. X. Z.. Napriek tomu, že tento rozsudok okresného súdu je právoplatný a nie je možné ho na základe žiadneho právneho predpisu zrušiť, správny orgán nemohol neb. I. Z. považovať za starého otca oprávnenej osoby z dôvodu, že rozsudok bol dosiahnutý na základe trestného činu sudkyne. Z uvedeného dôvodu uvádzaný rozsudok nemohol slúžiť ako dôkaz v správnom konaní. Sudkyňa, ktorá rozhodla o určení starootcovstva bola uznaná vinnou zo spáchania trestného činu zneužitia právomoci verejného činiteľa nielen pre rozsudok sp. zn. 8P/180/2004-5, ale aj pre niekoľko ďalších takýchto rozsudkov. Z uvedeného dôvodu správny orgán správne a zákonne konštatoval v preskúmanom rozhodnutí, že navrhovateľ nepreukázal svoj nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom v zmysle § 2 ods. 2, písm. c/ a e/ zák. č. 503/2003 Z. z. Z dôvodu, že navrhovateľ okrem rozsudku, ktorý bol dosiahnutý trestným činom nepreukázal správny orgán takými matričnými dokladmi resp. inými hodnovernými dokladmi, že pôvodný vlastník I. Z. bol jeho starým otcom, nemohol právne relevantným spôsobom preukázať ani to, že S. Z. bol jeho strýko resp. to bol nevlastný brat otca - nemanželského syna X. Z.. Ostatné právne skutočnosti, pre ktoré považoval navrhovateľ preskúmané rozhodnutie za nezákonné, neboli spôsobilé spochybníť vecnú správnosť a zákonnosť odvolaním napadnutého rozhodnutia.

Z vyššie uvedených dôvodov Krajský súd v Nitre opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie odporcu číslo Č. r. 7/2014, OU-LV-PLO/P2014/00087 zo dňa 03. 03. 2014 podľa § 250q ods. 2 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP tak, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu, podľa výsledku konania úspešnému navrhovateľovi súd náhradu trov konania nepriznal, lebo právny zástupca navrhovateľa v súlade s ustanovením § 151 ods. 1 OSP si náhradu trov konania nevyčísľil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia, cestou podpísaného súdu na Najvyšší súd Slovenskej republiky, dvojmo.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.